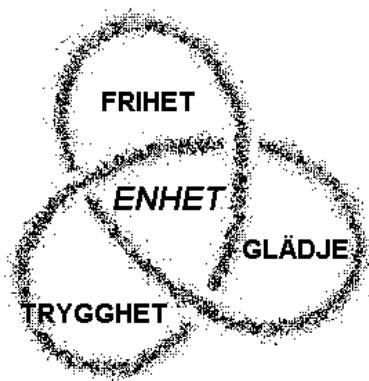

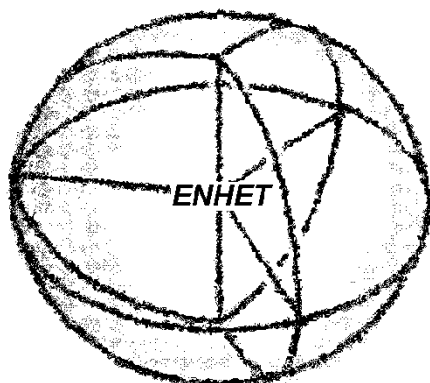
HOLOGRAFI

I den absoluta enhetens relativa värld är allt ett i alltiden
Sambandet mellan kvantitet, kvalitet, vitalitet, relativt och absolut
En holografisk beskrivning av en enhetlig världsbild

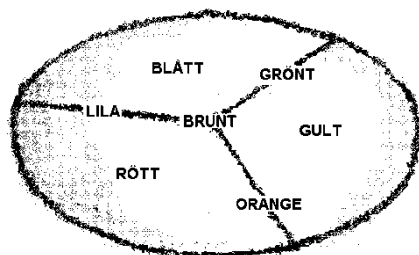
Det yttersta syftet med denna beskrivning är att påvisa grunden för våra innersta behov av **trygghet**, **glädje** och **frihet**. Den skall visa att vårt liv är en del i en större självskapande **enhet** där samma mönster återkommer i alla dess delar.

Alla har vi en världsbild, vare sig vi är medvetna om den eller ej. Utifrån denna bild handlar vi i vår vardag för att skapa största möjliga välbefinnande för oss själva och vår omgivning. Brister i denna bild uppenbarar sig som illabefinnande inom oss eller i vår närhet. Om vi exempelvis tror att det finns en utomstående makt, tex. en dömande gud som styr alla händelser, kommer vi också att uppleva oss som ansvarsbefriade offer och känna oss drabbade av denna makt, denna gud.

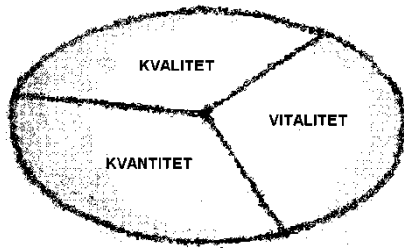
I en enhetlig, holistisk världsbild står alla fenomen i relation till varandra och alla samband har ytterst ett positivt syfte för **enheten**. Ett eventuellt illabefinnande är en positiv vägvisare, en möjlighet till utveckling mot välbefinnande, trygghet, glädje och frihet i yttersta harmoni.

Med liknelsens begränsning i minnet kan beskrivningen av färgernas värld tas som en bild på verkligheten. På samma sätt som alla kulörer har en relation till varandra har även verklighetens alla fenomen en relation till varandra.

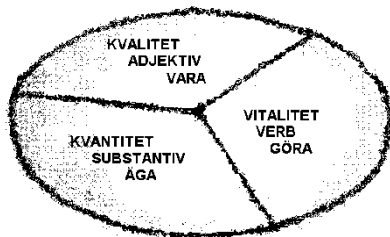
Färgcirkeln innehåller tre grundfärger, **rött**, **gult** och **blått**. Med dessa grundfärger kan alla andra färger beskrivas, såsom **orange**, **grönt** och **lila**. I cirkelns centrum ligger **brunt** eller beige. Ju längre ut från centrum kulören ligger desto mer dominerar den rena färgen.

Grundfärgerna rött, gult och blått måste förstås som sådana i sig själva. Det går inte att beskriva någon av dem utifrån de två andra. Känner vi bara till rött och gult förstår vi inte vad blått är. Däremot kan vi beskriva orange med hjälp av gult och rött. Grundfärgerna måste tas för givna.

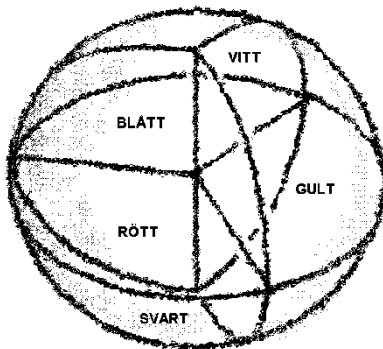
I denna *holografiska* framställning delas enheten i tre sektorer som domineras av *elementaraspekterna* **kvantitet**, **vitalitet** och **kvalitet**. Utifrån dessa tre grundbegrepp kan alla andra begrepp beskrivas och placeras. Alla fenomen innehåller mer eller mindre något av dessa tre elementaraspekter. De har olika omfång och läge inom enheten. Ju längre ut från centrum ett fenomen ligger, är excentriskt, desto mer dominerar en av aspekterna.

Sägs någon vara speedad eller flyta dominerar vitaliteten, rörelsen. Hos en extrem materialist dominerar kvantiteten. Hos den som är uppe i det blå dominerar kvaliteten.

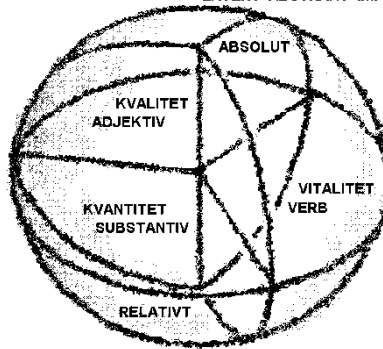
Elementaraspekten kvantitet kan förklaras vara alla **substantiv**, något att **äga**. Vitalitet är tiden i sig, rörelsen, förändringen, liv, alla **verb**, något att **göra**. Kvalitet är egenskapen, alla **adjektiv**, något att **vara**.

Elementaraspekterna måste förstås som sådana i sig själva. Det går inte att beskriva någon av dem utifrån de två andra. Uppfattas bara kvantitet och vitalitet kan inte kvalitet beskrivas utan att just begreppet kvalitet förloras. Kvalitet går inte att kvantifiera, mätas materiellt. Kvalitet är något i sig, en elementaraspekt, ett grundbegrepp som måste tas emot som fakta.

För att få en helare bild av färgernas värld måste **svart** och **vitt** läggas till. Svart är summan av alla färger när de dominerar som mest. Vitt är dess motpol. Mellan svart och vitt ligger hela gråskalan. Gråtonerna kan beskrivas som en blandning av svart och vitt, mörkt och ljust. Genom att placera gråskalan som en centrumaxel skapas en hel färgkropp inom vilken alla kulörer kan definieras. Även svart och vitt är grundfärger som måste förstås som sådana i sig själva.

LATENT ABSTRAKT IMPLICIT

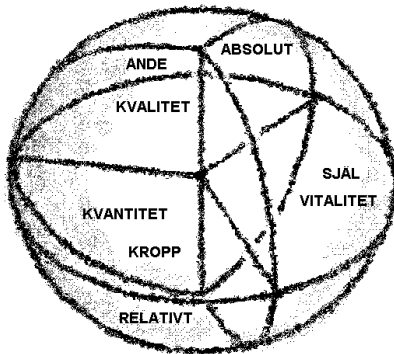

MANIFEST KONKRET EXPLICIT

På samma sätt utvidgas enhetens cirkel med en axel mellan *elementarpolerna* **relativt** och **absolut** till en enhetskropp, en *holosfär*. Även elementarpolerna måste förstås som sådana i sig själva.

Begreppet relativt kan vidgas något genom att även använda orden **manifest**, **konkret** och **explicit**, den utvikta ordningen. På samma sätt vidgas begreppet absolut med orden **latent**, **abstrakt** och **implicit**, den invikta ordningen.

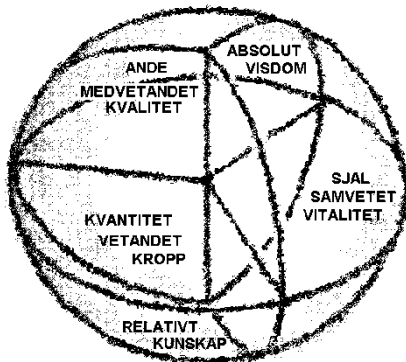
Allt har sin givna plats inom denna enhets kropp. Alla begrepp, alla fenomen är placerade i en exakt ordning i förhållande till varandra.

För att förstå denna holograf kan begreppen **kropp**, **själ** och **ande** läggas in i enheten. I holocirkeln ligger kropp inom sektorn för aspekten kvantitet, själ i sektorn för vitalitet och ande i sektorn för kvalitet.

På samma sätt ligger kropp närmare den relativa elementarpolen och ande närmare den absoluta polen. Själ ligger någonstans mellan polerna.

Genom att lägga in begreppen **kunskap** och **visdom**, vidgas användbarheten av denna kartbild ytterligare. Visdomen är enhetens absoluta förnuft. Medan kunskapen är enhetens relativa förstånd. Att bruka kunskap utan visdom kan vara skadligt. Krig är ett exempel på när kunskap används utan visdom. Visdom utan kunskap är meningslös. Båda polerna behövs.

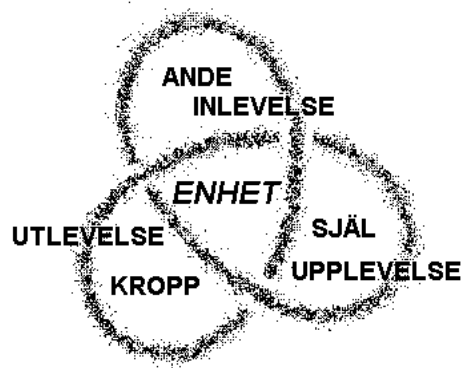

Vid den absoluta polen råder harmoni och vid den relativa polen råder balans mellan delarna. Denna balans kan vara en labil terrorbalans. I det relativa ligger också begreppen antingen/eller och rätt/fel. Både/och ligger i det absoluta, där är allt i en stabil harmoni.

I närheten av den relativa kunskapen kan **vetandet** läggas in. Vetandet lagras i den kvantifierbara materien, i våra hjärnor, kroppar, böcker eller på en hårddisk. Vetandet kan mätas, kvantifieras och överförs från ett media till ett annat.

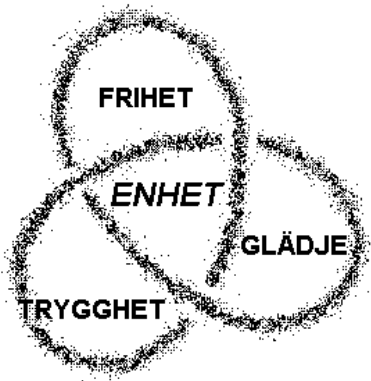
Samvetet är en känslomässig rörelse som ligger i den vitala sektorn, den själsliga delen av enheten.

Medvetandet ligger närmare den absoluta polen i den kvalitativa sektorn. Medvetandet hör till den andliga delen av enheten.

När latent medvetande konkretiseras till vetande förtätas kvalitet till kvantitet, en **utlevelse**. Denna rörelse blir i sin tur en **upplevelse**, en själslig vitalitet, som i sin tur skapar en **inlevelse**, en andlig kvalitet, medvetandet.

Det ena förutsätter det föregående och skapar det efterföljande i ett evigt kretslopp, en *sfärisk hierarki*. Allt är en enda enhet, en holosfär, en enda självskapande holorörelse. Alla delfenomen följer sedan samma mönster, de är avbilder av holorörelsen. Såsom ovan så ock nedan.

Denna holorörelse är en utlevelse i kroppen som **trygghet** i det kvantitativa. Den är en upplevelse av **glädje** i själen, i det vitala. Och den är en inlevelse i **frihet** i anden, i det kvalitativa.

Det är detta som är enhetens yttersta behov som speglar sig självt i människans dagliga liv.

Jürgen Sass